

त्रि. दण्डधरः ॥ (शासकः। यथा, राज-
तरङ्गिण्याम्। ४। १०६।
“दण्डधारे त्वयि चाप! क्षितिमेतां प्रशासति।
को वैरस्त्रिहयोः पारमनासादावसीदति ॥”)
दण्डनायकः, पुं, (दण्डं राज्ञां चतुर्थोपायं नय-
तीति। नी + खुल।) सेनानीः। स चतुरङ्ग-
बलाध्यक्षः। इति हेमचन्द्रः। ३। ३८६ ॥
(यथा, राजतरङ्गिण्याम्। ७। ६६६।
“कर्त्तुं क्रोटश्चतानां भिन्नानां सङ्गहोदति।
क्रुध्यन् राजपुरीं राजा अष्टजदण्डनायकम् ॥”)
दण्डनीतिः, स्त्री, (दण्डेन नीयते या। यद्वा, दण्डो
नीयते नयेति। नी + कर्मणि करणे वा क्तिन्।)
व्यर्थशास्त्रम्। इत्यमरः। १। ६। ५॥ तत्
चाणक्यादिप्रणीतं नीतिशास्त्रम्। इति भरतः।
तस्य निरुक्तिर्यथा,—
“दण्डेन नीयते चेदं दण्डं नयति वरुणः।
दण्डनीतिरिति ख्याता चीह्नो कानतिवर्षेते ॥
तच्च ब्रह्मकृतप्रतसहस्राध्यायपरिमितम्।
तद्यथा,—
“ततोऽध्यायसहस्राणां प्रतचक्रं सुबुद्धिजम्।
यत्र धर्मस्तथैवार्थः कामश्चैवाभिवर्णितः ॥
त्रिवर्ग इति विख्यातो गण एष स्वयम्भुवा।
चतुर्थो भोक्ष इत्येव पृथगर्थः पृथगुगुणः ॥
मोक्षस्यापि त्रिवर्गोऽन्यः प्रोक्तः सर्वं रजस्तमः।
म्यानं बुद्धिः च यश्चैव त्रिवर्गश्चैव दण्डजः ॥
नात्मा देशश्च कालश्चाप्युपावाः कृत्यमेव च।
सहायाः कारणश्चैव यद्बुवर्गो नीतिजः स्मृतः ॥
त्रयो चान्वीचिकी चैव वार्ता च भरतवर्षम्।
दण्डनीतिश्च विपुला विद्यास्तत्र निर्दिष्टताः ॥
अमात्यरजा प्रणिधी राजपुत्रस्य लक्षणम्।
चारश्च विविधोपायः प्रणिधेयः पृथग्विधः ॥
सामभेदप्रदानश्च ततो दण्डश्च पार्थिवः।
उपेक्षा पञ्चमी चात्र कान्तौ ससुदाहृता ॥
मन्त्रश्च वर्णितः कृत्यस्तथा भेदार्थ एव च।
विभक्तश्चैव मन्त्रस्य सिद्धमिन्द्रोश्च यत् फलम् ॥
सन्धिश्च विविधाभिख्यो ह्येनो मध्यस्तथोत्तमः।
भयं सत्कारवित्तास्यं कान्तौ सैन परिर्वर्णितम् ॥
यात्राकालश्च चत्वारिंशद्वर्गस्य च विस्तरः।
विजयो धर्मयुक्तश्च तथाथविजयश्च ह ॥
आसुरश्चैव विजयस्तथा कान्तौ सैन वर्णितः।
नक्षत्रं पञ्चवर्गस्य त्रिविधश्चात्र वर्णितम् ॥
प्रकाशश्चाप्रकाशश्च दण्डोऽथ परिशुद्धितः।
प्रकाशोऽथविशुद्धश्च गुह्यश्च बहुवास्तरः ॥
रथा नागा ह्याश्चैव पादाताश्चैव पाण्डवः।
विद्वान्वायश्चगच्छेद्देशिका इति चाष्टमम् ॥
अज्ञान्यनानि कौरव्यः प्रकाशानि बलस्य च।
नङ्गमात्रं ज्ञमाशोक्ताश्चयोगा विषादयः ॥
यार्गं चाभ्यवर्त्तय्यं वाप्युपांशुस्त्रिविधः स्मृतः।
अस्मिन्वसुदासीन इत्येतेऽप्युपवर्णिताः ॥
कृत्येनो मागं गुणश्चैव तथा भूमिगुणाश्च ह।
अमात्यस्यमात्रासः सर्गाणां चान्येवजगम् ॥
कल्पना विविधाश्चापि नृनागरथयात्रिनाम्।

युद्धाश्च विविधाभिख्या विविधं युद्धकौशलम् ॥
उत्पाताश्च निपाताश्च सुयुद्धं सुपलायनम्।
शस्त्राणां पालनं ज्ञानं तथैव भरतवर्षम् ॥
बलव्यसननिर्धुक्तं तथैव बलहर्षणम्।
पीडा चापदकालश्च पत्तिज्ञानश्च पाण्डवः ॥
तथा खातविधानश्च योगसञ्चार एव च।
चौरैराटविकेशोभेः परराष्ट्रस्य पीडनम् ॥
अग्निदेरसदृशैव प्रतिरूपककारकैः।
श्रिगिमुखोपजापेन वीरुधश्चेदनेन च ॥
दूषणेन च नागानां व्याघ्रङ्काजननेन च।
अराधनेन भक्तस्य प्रलयोपार्जननेन च ॥
सप्ताङ्गस्य च राज्यस्य हासदृष्टी समञ्जसम्।
दूतसामर्थयोगाश्च राष्ट्रस्य च विवर्द्धनम् ॥
अरिमध्यस्थमित्राणां संयुक् चोक्तं प्रपञ्चनम् ॥
अवमर्हः प्रतीघातस्तथा चैव बलीयसाम्।
अवहारः सुसुद्धश्च तथा कण्टकप्रोधनम् ॥
असौ आयामयोगश्च व्यागो द्रव्यस्य संग्रहः ॥
अभृतानाश्च भरणं भृतानाश्चावनेक्षणम्।
अर्थस्य काले दानश्च व्यसने चाप्रसङ्गिता ॥
तथा राजगुणाश्चैव सेनापतिगुणाश्च ह।
कारणश्च त्रिवर्गस्य गुणदोषास्तथैव च ॥
दुष्टेभित्तश्च विविधं दृष्टिश्चैवावुज्जीविनाम्।
शुद्धित्वश्च सर्वस्य प्रमादस्य च वर्द्धनम् ॥
अलज्जलाभो लब्धस्य तथैव च विवर्द्धनम्।
प्रदानश्च विद्वदस्य पात्रेभ्यो विधिवत्तदा ॥
विसर्गोऽर्थस्य धर्मार्थं कामहेतुकसुच्यते।
चतुर्थं व्यसनाघाते तच्चैवाचानुवर्णितम् ॥
क्रोधजानि तथोग्राहि कामजानि तथैव च।
दशोक्तानि कुरुश्रेष्ठ! व्यसनान्यत्र चैव ह ॥
शुभयाचास्तथा पानं क्षिप्रश्च भरतवर्षम्!।
कामजान्याहुराचार्याः प्रोक्तानीह स्वयम्भुवा ॥
वाक्पारुष्यं तथोत्तमं दण्डपारुष्यमेव च ॥
नियहोऽथात्मनस्वामगर्थदूषणमेव च ॥
यन्नाणि विविधान्येव क्रियास्तथाश्च वर्णितः।
अवमर्हः प्रतीघातः केतनानाश्च भङ्गनम् ॥
चैवदुर्मावमर्हश्च रोधः कर्मान्तनाशनम् ॥
उपस्कारोऽथ वसनं तथोपायाश्च वर्णितः।
पन्नवानकशुद्धानां भेरीणाश्च युधिष्ठिर! ॥
उपाञ्जनश्च द्रव्याणां परिमर्हश्च तानि षट्।
लब्धस्य च प्रशमनं सताश्चैवाभिपूजनम् ॥
विद्वद्भिरैकीभावश्च दानहोमविधिज्ञता।
मङ्गलालभनश्चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥
आहारयोजनश्चैव नित्यमास्तिक्वमेव च।
एकेन च तथोत्तमं सत्त्वं मधुरा गिरः ॥
उत्सवानां समाजानां क्रियाः केतनजास्तथा।
प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च सर्वसाधिकरणेष्वथ ॥
दृष्टिभरतशादूल! नित्यश्चैवान्वेक्षणम्।
अदण्डत्वं च विप्राणां युक्त्वा दण्डनिपातनम् ॥
अनुजीवित्वातिभ्यो गुणेष्वश्च ससुद्धवः।
रक्षणश्चैव पौराणां राष्ट्रस्य च विवर्द्धनम् ॥
मण्डलस्था च या चिन्ता राजन्! हादृश-
राजिका ॥

हासप्रतिविधा चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया।
देशजातिकुलानाश्च धर्माः समनुवर्णिताः ॥
धर्मेश्वर्यश्च कामश्च भोक्षश्चाचानुवर्णितः।
उपायश्चात्र लिप्ता च विविधा भूरिदक्षिण! ॥
मूलकर्मक्रिया चात्र मायायोगश्च वर्णितः।
दूषणं स्रोतसाश्चैव वर्णितश्च स्थिराम्भसाम् ॥
यैर्येऽरुपायैर्लोकास्तु न च वेदार्थवर्तनः।
तत् सर्वं राजशादूल! नीतिशास्त्रेषु वर्णितम् ॥
एतत् कृत्वा शुभं शास्त्रं ततः स भगवान् प्रभुः।
देवानुवाच संहृष्टः सर्वान् शुक्रपुरोगमान् ॥
उपकाराय लोकस्य त्रिवर्गस्थापनाय च।
नवनीतं सरस्वत्या बुद्धिरेषा प्रभाविता ॥
दण्डेन सञ्चिता ह्येषा लोकरक्षणकारिका।
नियहानुग्रहरता लोकाननुचरिष्यति ॥”
इति महाभारते राजधर्मः ॥
दुर्गा। यथा,—
“नयानयगतालोके विकल्पनिलयामला।
दण्डनाम्ननाद्वापि दण्डनीतिरिति स्मृता ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
दण्डपांशुलः, पुं, (दण्डेन दण्डधारणेन पांशुलो
नीचः।) द्वारपालः। इति शब्दरत्नावली ॥
दण्डपाणिः, पुं, (दण्डः पाणौ यस्य।) यमः।
(यथा, भागवते। १। १७। ३५।
“परीक्षितैवमादिष्टः स कालिजातवेषधुः।
तसुदातासिमाहेदं दण्डपाणिमिवोदातम् ॥”)
काशीस्थशिवगणविशेषः। स पूर्णभद्रयक्षपुत्रः
हरिकेशनामा शिवभाराध्य शिववरेण काश्यां
दण्डनायकत्वमवाप्तवान्। यथा,—
“भक्तस्य धीरस्य तपोनिधेर्हृदौ
हरो वराणां निकरं तदा मुदा।
त्रैत्रस्य यक्षास्य मम प्रियस्य भो
भवाधुना दण्डधरो वरान्मम ॥
स्थिरस्त्वमदादि दुरात्मदण्डकः
सुपालकः पुण्यकृताश्च मनुप्रियः।
त्वं दण्डपाणिर्भव नामतोऽधुना
सर्वान् गणान् प्राधि ममाज्योतुकटान् ॥”
“त्वत्सातुक्रतचैत्रवरेऽथ यच्छराट्
कल्मामनाराध्य सुसुक्तिभागजनः।
सभाजनं प्रागत एव ते चरेत्
ततः समर्था मम भक्त आदरात् ॥
मद्भक्तियुक्तोऽपि विना त्वदीयां
भक्तिं न काशीवसतिं लभेत।
गणेषु देवेषु हि मानवेषु
तदग्रमात्थो भव दण्डपाणे ॥”
इति काशीखण्डे ३२ अध्यायः।
(खनामख्यातश्चन्द्रवर्गीयवृषविशेषः। यथा,
मातुस्ये। ५०। ८७।
“वहीनरात्मजश्चैव दण्डपाणिर्भविष्यति ॥”
अयन्तु मासत्रयाधिकचत्वारिंशद्दशवर्षयन्तं राज्यं
चकार। यथा, राजावल्याम् १ परिच्छेदे।
“चत्वारिंशत् समाश्चैव सोऽपि मासत्रयाधिकाः।
बुभुजे पृथिवीमेतां दण्डपाणिर्महाबलः ॥”